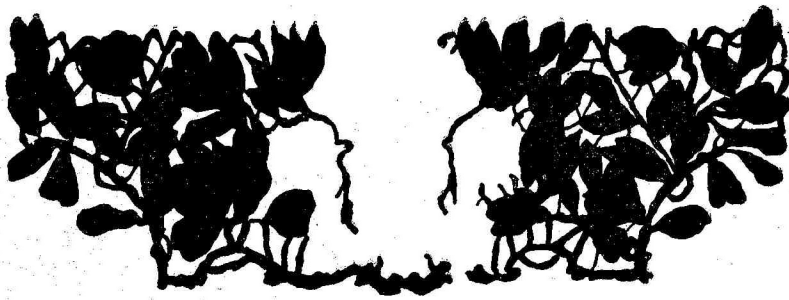

✧ ΤΙ ΒΛΕΠΩ ΤΙ ΑΚΟΥΩ ✧

ΕΙΣ ΤΑ 1879

ΥΜΕΝΑΙΟΣ

ΕΛΑΣΤΗ, χαριτωμένη.

"Ενα ἄνθος, τὸ δ-
ποιον κανεῖς δὲν ὡς-
φράνθη ἀκόμη, κα-
τεῖς ὀφθαλμοὺς δὲν τὸ
ἐβεβήλωσε, καμμία
χεὶρ δὲν τὸ ἐμάρανε.

"Ανάμεσα εἰς φύλλα, μόνους συντρόφους ἔχει
τὴν αὖραν καὶ τὰς ἀκτίνας. Καὶ μὲ αὐτὰς ἀ-
νοίγει: περισσότερον τὰ
πέταλα του νὰ δεχθῇ
τὴν ζωὴν, μὲ ὅλην τῆς
τὴν ἀγνότητά, μὲ ὅλον
τῆς τὸ θάλλος. Κά-
ποιος ξανθομάλλης ἔ-
φηβος, ποῦ ἡ ζωὴ του
ὅλη εἶναι ἄρωμα καὶ
χρῶμα, περιπατοῦσε
στὸν κήπο. "Εξαφνα
τὸ βλέμμα του, ὅλο
γλῦκα καὶ περιπάθεια,
πίπτει ἐπάνω εἰς τὸ
τριανταφυλλέχο ἄνθος.

"Αλλοίμονον! Τρισαλοίμονον!

Πόσον σύντομη εἶναι ἡ χορὰ...

Τὸ ἄνθος, τὸ ἀβρότατον καὶ αἰθέριον, ἑμα-
ράνθη.

Τὸ ἄνθος, ἦτο ἡ Παρθενία. "Ο ἔφηβος, ὁ
Μάιος.

Γελαστή, χαριτωμένη, ἐμαράνθη. Δηλαδή
ἐστεφανώθη. Μὲ ἄλλους λόγους, ἐχόρευσε
τὸν χορόν, τὸν ὅποιον χορεύει τις, δίχως νὰ
χορεύῃ καὶ τὸν ὅποιον ἐφεύρεν ὁ ἀείμνηστος
"Ησαίας...

Καὶ ὅμως — τί εἰρωνεία! — πολὺ ἀμφιβάλλω
ἂν ὁ "Ησαίας ἦτο ὑπανδρευμένος...

ΤΟΝ ἤκουσα. Μὲ τὰ ἴδια μου αὐτιά. Μὰ
τὰ κάρδαμα, τὸν ἤκουσα τὸν διάλογον, ὅπως
θὰ τὸν γράνω.

Τὰ πρόσωπα δύο. Καὶ φησικὰ ἦσαν δύο
ἀφοῦ εἶναι... διάλογος.

"Εκεῖνος.

Καὶ ἡ αἰωνία "Εκείνη.

"Εκεῖνος: εὐπιστος, ὅπως ὅλοι οἱ ἀγαπῶντες.

"Εκείνη: φιλάρεσκος, μὲ ἕνα πόθον, πῶς νὰ
φύνηται μικρά, πεταχτή, μπουνιμπουκάκι.

"Εκείνη ἐβαστοῦσε ἕνα χαρτάκι, τοῦ ὁποίου
ἡ λευκότης εἶχε πρὸ πολλοῦ ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ
τῆς παρελεύσεως τῶν ἐτῶν.

Εἰσέρχεται αἰφνηδῶς ἐκεῖνος εἰς τὸ δωμά-
τιον, ἰσόγειον δωμάτι-
ον, καὶ τὴν βλέπει μὲ
τὸ χαρτὶ ἐκεῖνο.

"Ὅσον εὐπιστος καὶ
ἂν ἦτο, ἐκεντίθη ἡ
κοιμωμένη χορδὴ τῆς
περιεργείας. Τὶ νὰ ἦτο
ἄρα γὰρ τὸ χαρτὶ ἐκεῖνο;
Διστάζει νὰ τὴν ἐ-
ρωτήσῃ ἀποτόμως.

— "Ἦθελα νὰ ἦξε-
ρα... τῆς λέγει.

— "Α, ξέρω, ξέρω
... Τὶ χαρτὶ εἶναι αὐτό;

ἀπήντησεν ἐκείνη μὲ μίαν ἐτοιμότητα, ἡ ὁποία
εἰς τοιαύτας περιστάσεις εἶναι τὸ ἀλεξικέραυνον
τοῦ ψεύδους.

"Ἡ περιεργεία του ἤρχισεν νὰ μεταβάλλεται
εἰς ζηλοτυπίαν.

— Νὰ σοῦ εἰπῶ, φίλε μου, εἶναι συνταγὴ
γλυκοῦ. "Ἦθελα νὰ σὲ περιποιηθῶ, καὶ ἐξήτησα
ἀπὸ μίαν φιλενάδα μου νὰ μοῦ γράψῃ πῶς
κάνουν τὴν φράουλα γλυκὴ - γὰρ νὰ σοῦ φτιάσω...

"Εκεῖνος λυγώνει ἀπὸ εὐχαρίστησιν.

— "Αν σ' ἐνδιαφέρει πῶς τὸ κάμνουν, μπο-
ρεῖς νὰ τὸ διαβάσῃς, εἶπε μὲ εἰρωνείαν καὶ μὲ
ἕνα προκαταβολικὸν νέφος εἰς τὸ πρόσωπον, προ-
ἄγγελον δυσαρρεσκείας ἂν ἐδέχετο νὰ τὸ διαβάσῃ.

"Εκεῖνος, διὰ νὰ μὴ τὴν προσβάλλῃ, ἀπεποιήθη.

"Ὅταν ἐφύγεν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν, ἤκουσα
ἐκείνην νὰ μονολογῇ.

Τὴν ἤκουσα μὲ τὰ ἴδια μου αὐτιά.

— Τὶ πῆγα νὰ πάθω! Ἄν ἐπέμενε νὰ διαβάσῃ τὸ χαρτί, θὰ ἐβλεπε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ παλαυῦ μου ἐρωμένον. Καὶ δὲν μὲ μέλει τόσῳ γιὰ αὐτό, ὅσῳ γιὰ τὴν ἡμερομηνίαν. 1 Μαΐου 1879. Καὶ αὐτὸς πιστεύει δι' εἶμαι 17 εἰδῶν. Ἐ, ἀφεύκτως, ἂν τὴν ἐβλεπε, ἡ φράουλες θὰ ἐγίνοντο... ξεῖδι!

Μετὰ τὴν ληξιαρχικὴν αὐτὴν πράξιν, τίποτε ἄλλο δὲν ἄκουσα. διότι ἔκλεισε τὸ παράθυρον, παρὰ τὸ ὅποιον ἔσεκόμην ἐπὶ τὴν ὥραν.

Ο ΠΑΝΣΕΣ

ΜΙΑ πεταλοῦδα, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν Δημοιοργίαν, εἶχε ξεψυχῆσιν ἀπὸ ἀγάπην.

Καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν' καὶ χρώματα παρασιγνέοντα ὑπὸ βύακος, τὴν ἐθάψαν.

Ἐνα ἀνοιξιάνικο πρῶτ' ἐφύτρωσε διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὸν κόσμον ἓν νέον ἄνθος. Εἶχεν ὅλην τὴν ἀβρότητα τῆς ἀγάπης. Ἦτο ὅλον βελουδέην. Ἄλλ' ὅλες ἡ πεταλοῦδες καὶ ὅλα τὰ ἄνθη ἐξεπλάγησαν διὰν εἶδαν εἰς τὰ πέταλα τοῦ ἄνθους αὐτοῦ ἀποτυπωμένην τὴν πεταλοῦδαν, ποῦ εἶχε ξεψυχῆσιν. Τὰ χρώματα, τὸ σχῆμα, ἀπαράλλακτα. Αἱ πτέρυγες τῆς πεταλοῦδας εἶχαν ζωντανέυσιν καὶ εἶχαν ἀνοιχθῆ καὶ εἶχαν ἐπικαθῆσιν ἐπάνω εἰς τὰ βελουδένια φύλλα τοῦ νέου ἄνθους.

Τὸ μετεμψυχωθὲν αὐτὸ ἄνθος τὸ ἐκάλεσαν, εἰς μνήμην τῆς ψυχῆς, ΠΑΝΣΕΝ.

— ΜΑΡΑΝΤΟΣ

* ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ *

ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΕΪΖΑΝΗ

ΥΧΑΡΙΣΤΩΣ φιλοξενούμεν τὴν εἰκόνα διαπρεποῦς δεσποίνης τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, συζύγου τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸ Πανελλήνιον διευθυντοῦ τῆς «Ἀρμονίας» κ. Μιλτιάδου Ζεϊζάνη. Ἡ δρᾶσις ἐν γένει τῆς Ἑλληνίδος ἐν τε τοῖς κύκλοις τοῦ Ἑλευθέρου Βασιλείου καὶ τοῖς τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μὴ δυναμένη ἔτι νὰ ἀποτελέσῃ συμπαγὲς σύνολον, λόγῳ τῆς μὴ ἐπαρκούς συνυπάρξεως προσόντων τε καὶ μέσων, παρέχει ἐνίοτε ἐν τῇ γλισχρότητι αὐτῆς μορφὰς τινὰς συμπαθεῖς, ὡς ἐκ τῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἐνέργειαν κοινωνικὴν, καὶ αἵτινες σελαγίζουσιν ὡς ἀστέρες εἰς τὸ στερέωμα τῆς παρ' ἡμῖν γυναικείας ἀναπτύξεως.

Ἡ μορφή τῆς κ. Οὐρανίας Σεϊζάνη ὅπως καὶ

δύο ἄλλων κυριῶν, τῆς κ. Ἡοῦς Στιβακτοπούλου καὶ Δεσποίνης Σεφεριάδου, ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν εὐαρίθμων Ἑλληνίδων, ὧν ὁ βίος ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς κοιν. δράσεως θέλει παραμείνῃ εἰς τὸ ἱστορικὸν στάδιον τῆς γυναικείας ἀναγεννήσεως. Ἡ κ. Οὐρανία Σεϊζάνη ἔχει πατρίδα τὴν καλλιμορφὴν τῆς Ἰωνίας Σμύρνην, τὴν πόλιν ἐκείνην τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, μετ' ἧς ἄρρητοι δεσμοὶ συμπαθείας συνδέουσιν ἡμᾶς τοὺς ἐλευθέρους. Ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποκαταστάσεως ἡ εὐγενὴς δέσποινα πρωτίστου αὐτῇ προσέθετο καθήκον, τὸν συνασπισμὸν τῆς γυναικείας δράσεως. Σύλλογοι γυναικεῖοι, ἰδρύματα ἀπόρων γυναικῶν συντελοῦντα εἰς τὴν διάδοσιν τῆς γυναικείας χειροτεχνίας ἐν ταῖς λαϊκαῖς τάξεσι τῆς πρωτεύουσας, Σύνδεσμοι ἐποπτεῖων τῶν διαφόρων Σχολείων καὶ Νοσοκομείων, Ἱδρύσεις τμήματος πρὸς κηρατισμὸν γυναικῶν νοσοκόμων ἐν τῷ Νοσοκομείῳ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἐναργοῦς πρωτοβουλίας τῆς κ. Σεϊζάνη. Ὅ,τι νῦν ἀποτελεῖ τὴν ἔμφυτον ταῖς γυναιξὶν ἀγαθότητα, τὴν εὐφάνταστον πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἀκάματον δρᾶσιν καὶ ἐπιμέλειαν καθίσταται γεγονός πλεον, χάρις εἰς τὴν αὐθόρμητον συμβουλήν τῆς διακεκριμένης Σμυρναίας δεσποίνης. Οὐχ' ἥττον καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν γραμμάτων τυγχάνει προσφιλεῖς ἐνασχόλησις αὐτῆς, ἀνὰ δεικνυμένης ἐφαμιλλοῦ καὶ ἀόκνου συνεργατικῆς τοῦ λογίου συζύγου τῆς.

Ὁ κ. Οὐρανία Σεϊζάνη φέρει τὸ παράσημον τοῦ Παναγίου Τάφου, δι' οὗ ἡμεῖς αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία διὰ τὰς ἀόκνους καὶ τελεσφόρους προσπάθειάς της. Ἡ ἀμοιβὴ αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τόπον ἐν ᾧ ἡ πολιτεία δὲν βραβεύει τὴν ἐλληνοπρεπῆ ἀγωγὴν, εἶναι τὸ μόνον ἔπαθλον, ὅπερ στέφει τὸν ἀτέρμονα ζῆλον τῆς Σμυρναίας δεσποίνης, ἀποτελοῦν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς ἀμαράντου εὐγνωμοσύνης τῆς Σμυρναϊκῆς ὁμογενείας ἐνθάρρυνσιν καὶ προτροπὴν διὰ τῷ μέλλον.

